

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. & Ethnici, ac Muhammedani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

da Zara, & in Midrasch Coheleth, aliisque veterum Ebraeorum libris, vim veneni per nomen Jesu repressam fuisse traditur, quod & futurum Jesus praedixerat. Nominis ejusdem invocatione Daemones expellere tentabant circumforanei quidam Judaei Exorcistae, Paulum salutare hac arte morbos sanantem, & impuros Spiritus abigentem imitari conantes. Quod filiis Scevae Principis Sacerdotum infeliciter cessit, cum male multaret eos Daemon, atque his verbis incesset: *Jesum novi, & Paulum scio; vos autem qui estis?* quod in Actis memorat Lucas. Narrant Evangelistae, Discipulis Johannis Jesum interrogantibus, essetne ipse Messias a Judaeis expectatus, respondisse illum: *Euntes renuntiate Johanni quae audistis & vidistis: caeci videant, claudi ambulent, leprosi mundantur, surdi audiant, mortui resurgunt.* Quod tantumdem erat, ac si Messiam se esse dixisset; cum ex factis a se miraculis, quibus eum posset agnoscere. Quamobrem contumaciam eorum alibi damnat, qui tot perspectis prodigiis, nihil de pertinacia sua remittebant: *Si opera non fecissem in eis, quae nemo alius fecit, peccatum non haberent.* Atqui maxima patrandorum prodigiorum facultate praeditum fore Messiam, ac Mose longe superiorem, ab iisdem Thalmudistis & Midrasch Coheleth traditum est. Revocaturum quoque eundem mortuos ad vitam scripsit R. Levi ben Gerson. Quae cum a Domino Jesu praestita iidem sentiant, hoc certe signo, quod illustrissimum est, Messiam hunc esse vel palam fateri, vel suspicari saltem debuerunt.

II. Ad Ethnicos etiam mirandorum Jesu facinorum fama pervasit. Relata ea fuisse in publicis Pilati Commentariis testificatur Justinus in Apologia secunda, ad eosque illic & alibi provocat: quod non fecisset utique, Christianorum causam apud Imperatores agens, nisi re explorata. Julianus Apostata nihil praclarum gessisse Jesum ait, *ei nisi nec oislay, tuis uiddous & uiddous iasudis, & daimonidias ephoridias in Bethsaida, & in Bethania, tuis uiddous, & uiddous iasudis.* Nisi quis existimat, sanasse claudos & caecos aliquos, & Demone correptos adhibitis obfessionibus liberasse in viculis Bethsaida & Bethania, maxima opera esse. Quod mihi stolidissime dictum videtur: quasi nihil magnum aut memorabile sit, quam quod magnis sumptibus, & in magna hominum frequentia administratur, plusque admirabilitatis insit acutis ingeniosorum hominum repertis, aut magnificis Regum molitionibus, vel exercitiis comparandis, urbibus vel extruendis vel expugnandis, gentibus vel regendis vel domandis, quae omnia sunt intra naturae, artisque fines, & ab hominum industria & ingenio proficiscuntur, quam iis quae naturae superant vires, quae supra humanum captum posita sunt, & peculiari Dei nutu, certoque consilio geruntur: quae vere maxima & miranda opera sunt. Longe itaque majoris potentiae est mortuo vitam restituisse, quam vel Aegyptiacas aedificasse Pyramides, vel torum orbem subegisse armis, & in suas leges coegisse. Haec ab hominibus fieri possunt, istud a Deo solo. Muhammedani vero non solum prodigiis a Christo Jesu perpetratis adjungunt fidem; sed pleraque etiam ipsi affingunt in Alcorano, quae vel ex incertis auditionibus, vel quod potius reor ex apocryphis libris a faeneo ipsorum Propheta hausta sunt.

III. Atenim quam Jesu concesserunt virtutem *δυναμις* Judaei, in dedecus & ignominiam trahere conantur, Patrum suorum secuti vestigia, qui Jesu ipsi in os objiciebant, ut dixi, in Beelzebub Daemonum Principe Daemones ipsum expellerent. Magum ergo fuisse causantur, *Claudestinis artibus omnia illa perfecisse, Aegyptiorum ex adytis Angelorum potentium nomina & remotas furatum esse disciplinas.* Verba sunt Arnobii idem hoc argumentum tractantis: Quamquam nec ab omnibus Judaeorum Magistris damnatur ea ars, quam Cabalae genus esse volunt. Cabalam praeticam appellant, qua nec se usum diffiteretur R. Moses ben Nachman. In eliciendis autem dictionum ac elementorum sacrae Scripturae occultis quibusdam virtutibus consistit omne hoc, qualecumque est, artificium. Quin & ex his Jesu apud Matthaeum verbis: *Tum si quis vobis dixerit, Ecce hic est Christus, aut illic; nolite credere. Surgent enim Pseudochristi & Pseudoprophetae, & dabunt signa magna & prodigia, ita ut in errorem inducantur, si fieri possit, etiam electi: ecce praedixi vobis;* Judaeus quidam apud Celsum colligebat ultro confessum esse Christum Jesum se praestigiatores esse, Pseudochristum, & Pseudoprophetae: quippe qui iisdem uteretur artibus, quibus qui utuntur, jure existimantur praestigiatores, Pseudochristi, & Pseudoprophetae. Egregie vero calumniam hanc depellit Origenes; ostenditque hoc monitu Discipulos suos praemunisse Christum, adversus eorum fraudes, qui incantationibus & praestigiis sibi Christi nomen arrogare vellent. Tantum vero abest, ut prodigiorum editores damnaverit Christus, ut potius miraculorum perpetratorum facultatem Discipulis suis pollicetur. *Signa autem, inquit, eos qui crediderint hac sequentur: in nomine meo Daemones ejicient, linguas loquentur novae, serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit, super*

libr. 18. cap. 4.

Act. 19. 15.

Math. 11. 7. & seq. Luc. 7. 18. & seq.

Joh. 15. 24.

& Ethnici ac Muhammedani.

Julian. apud Cyril. libr. 6. adv. Jul.

Reseruntur argumenta Adversariorum.

Primum argumentum, quo Jesum voluit ad edenda miracula magicis artibus usum fuisse;

Arnob. libr. 1. Math. 24. 23.

Cels. apud Or. contr. Cels. l. 1.

Marc. 16. 17. 18.